

V Českých Budějovicích 1. 10. 2026

Milí přátelé,

začal první podzimní měsíc, přičemž práce na zahrádkách, v sadech i na polích ještě pokračují, protože se sklízí např. jablíčka, ale také brambory a některé květiny jako třeba různé listopadky, astry, cínie stále krásně kvetou. A tak vlastně ustavičně nás příroda oblažuje svou krásou a rozmanitostí a může nám dodávat naději a radost. Ale pro nás křesťany je hlavním zdrojem naděje i radosti Bůh a mnozí lidé před námi objevili, jak nalézat ve svém životě Boha, učit se důvěře k němu a den za dnem prohlubovat svůj vztah s ním, i když je to jen po malých krůčcích. Kdo z Vašich bližních se Vám vybaví? A vzpomenete si na některé takové svaté? Možná to také mezi prvními bude svatá Terezie od Dítěte Ježíše neboli z Lisieux, která má svátek 1. října. Terezička, jak ji mnozí důvěrně říkají, nehledala velké činy ani mimořádné skutky. Hledala způsob, jak milovat Boha v každodenních drobnostech. Svou duchovní cestu nazvala „malou cestou“, protože věřila, že k Bohu vede především důvěra a láska. Snažila se trpělivě snášet obtížné situace, být laskavá k lidem kolem sebe a všechny své radosti i starosti svěřovat Bohu. Když sv. Terezie onemocněla tuberkulózou, nemohla už vykonávat práce jako dřív. Také Vás někdy omezují nemoc, osamělost nebo ubývajících síly. Terezička nám však připomíná, že v Božích očích má velkou cenu každý projev víry, každá modlitba, každé trpělivě nesené utrpení i každé vlídné slovo. Známá jsou její slova: „Budu trávit své nebe tím, že budu na zemi konat dobro.“ Určitě i někteří z vás jste zakusili její pomoc a přímluvu. Kéž nás všechny svatá Terezička učí důvěřovat Bohu i v malých věcech a nacházet radost v každém dni, který nám Pán daruje.

V roce 1927 sv. Terezii od Dítěte Ježíše papež Pius XI. prohlásil za patronku misí, přestože žila v klášteře za zdmi Karmelu a nikdy nevycestovala do zahraničních misí. Ukázala totiž, že člověk může být misionářem i modlitbou, obětmi a láskou, kterou přináší druhým. Intenzivně se modlila za misionáře, dopisovala si s nimi a obětovala za jejich práci své utrpení i každodenní modlitby. Toto „patronování“ sdílí se svatým Františkem Xaverským, který byl naopak fyzickým misionářem v Asii. Církev tím ukázala, že aktivní hlásání evangelí a skrytá modlitba mají stejnou hodnotu.

Říjnový církevní kalendář nám nabízí další světce, kteří nám mohou být vzorem v hlásání evangelia spojeném se starostlivostí a péčí o blaho lidí a s modlitbou za ně. 4. října má svátek velký světec sv. František z Assisi, který hlásal evangelium slovem i životem. Pokusil se oslovit dokonce muslimského sultána během křížových výprav a stal se vzorem misijního ducha, přinášejícího pokoj a dobro. Sv. Daniel Comboni (10. 10.) byl velkým africkým misionářem v 19. st. Celý život zasvětil evangelizaci Afriky a obraně místních obyvatel. A 18. října, kdy letos slavíme Misijní neděli, si připomínáme evangelistu sv. Lukáše. Ten doprovázel sv. Pavla na jeho misijních cestách a pomohl šířit evangelium mezi pohany.

Jak vidíme, v říjnu prožíváme zvlášť intenzivně misijní rozměr života církve. Předposlední říjnová neděle je tradičně slavena jako Misijní neděle, den, kdy si připomínáme, že Kristovo evangelium je určeno všem lidem a že každý pokřtěný je svým způsobem misionářem. Letos je tato slavnost ještě výjimečnější, protože si celá církev připomíná 100. výročí Světového dne misií, který ustanovil papež Pius XI. v roce 1926 jako den modlitby, solidarity a podpory misijního díla po celém světě.

Letošní motto zní: „Jedno v Kristu, sjednoceni v misii.“ Připomíná nám, že ačkoli žijeme v různých zemích, kulturách a životních podmínkách, jsme spojeni jednou vírou a jedním posláním. Misie nejsou pouze záležitostí kněží, řeholníků nebo těch, kteří odcházejí do vzdálených zemí. Své místo v misijním poslání mají také senioři, kteří se mohou stát misionáři modlitby, oběti a laskavého svědectví ve svém každodenním životě.

Mnozí z vás už za svůj život doprovodili modlitbou nesčetné úmysly a nesli na svých bedrech radosti i starosti rodin, farností a společnosti. Právě tato věrnost je vzácným misijním darem. Modlitba růžence, obětování vlastních těžkostí, povzbuzení druhých nebo zájem o potřeby lidí ve svém okolí i v chudších částech světa mají v Božích očích velkou hodnotu.

Při letošní Misijní neděli děkujeme za všechny misionáře a misionářky, kteří hlásají Krista slovem i skutkem, často v náročných podmínkách. Prosme také, aby naše srdce zůstávala otevřená pro potřeby druhých a aby nás vědomí, že jsme součástí jedné velké církevní rodiny, naplňovalo radostí a nadějí. Ať i jubilejní sté výročí Misijní neděle posílí naši víru a připomene nám, že každý z nás může být světlem Kristovy lásky tam, kde právě žije.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory